

DE CENTRALE RAAD VAN BEROEP

AOW 1984/27

UITSPRAAK

in het geding tussen: A. te B., eiser,

en

het bestuur der Sociale Verzekeringsbank, gedaagde

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Vanwege gedaagde is aan eiser op 22 september 1983 een beslissing gezonden, houdende toekenning met ingang van 1 juli 1981 van een ouderdomspensioen als gehuwde man, zulks ingevolge de Algemene Ouderdomswet (hierna te noemen: AOW), onder toepassing van een korting van 82%. De beslissing is in fotocopie aan deze uitspraak gehecht.

De Raad van Beroep te Haarlem heeft bij uitspraak van 26 juli 1984 het beroep van eiser gegrond verklaard, de bestreden beslissing vernietigd en verstaan dat gedaagde een nieuwe beslissing zal nemen met inachtneming van het door de Raad van Beroep overwogene.

Eiser heeft bij gemachtigde Mr. H.M. D., advocaat te H., tegen die uitspraak hoger beroep ingesteld. In het aanvullend beroepschrift van 3 mei 1985 -met bijlagen- heeft eiser de gronden doen uiteenzetten waarop het hoger beroep berust. Gedaagde heeft onder dagtekening 11 juli 1985 van contra-memorie gediend.

Het geding is behandeld ter terechtzitting van 15 november 1985, alwaar eiser was vertegenwoordigd door Mr. H.M. D. voornoemd en gedaagde door Mr. J.A. N.-K., werkzaam bij de Sociale Verzekeringsbank.

II. MOTIVERING

Bij de bestreden beslissing is aan eiser ingevolge de AOW een pensioen toegekend ter hoogte van 18% van het gehuwdenpensioen. De in de aangevallen uitspraak vervatte beslissing van de eerste rechter leidt tot een uitkering van 20% van genoemd gehuwdenpensioen. Eiser verzoekt de Raad eisers pensioen op een hoger percentage vast te stellen.

Eiser, Marokkaan, is blijkens door hem overgelegde uittreksels uit verschillende bevolkingsregisters opgenomen geweest in het bevolkingsregister van:

Utrecht van 9 december 1965 tot 17 april 1969;

Bloemendaal van 17 april 1969 tot 7 mei 1971;

Haarlem van 7 mei 1971 tot 4 april 1975;

Noordwijk van 4 april 1975 tot 10 augustus 1976;

Hillegom van 10 augustus 1976 tot 18 mei 1977, en

Haarlem van 18 mei 1977 tot 18 april 1980 en van 23 april 1980 tot heden.

Eiser is in de loop van 1965 in Nederland binnen gekomen. Zijn gezin is steeds in Marokko blijven wonen.

Gedaagde heeft eisers pensioen op het volgende arbeidsverleden gebaseerd. De dienstbetrekking van 14 juni 1976 tot 27 oktober 1976 bij verpleegtehuis S. te H. is daaraan door de eerste rechter toegevoegd.

<i>Periode</i>	<i>Werkgever</i>
30 augustus 1965-2 oktober 1965	V. te G.
21 maart 1966-26 november 1966	R. te H.
6 maart 1967-15 december 1967	R. te H.
20 maart 1968-12 december 1968	R. te H.
8 april 1969-3 september 1970	Stampwerk 'H.' te H.
3 maart 1971-28 september 1972	Kl. te H.
14 maart 1974-7 mei 1974	Q. te IJ.
18 maart 1975-31 augustus 1975	H. te N.
14 juni 1976-27 oktober 1976	Verpleegtehuis S. te H.
8 augustus 1977-14 juli 1978	C. BV
16 oktober 1978-24 augustus 1979	R. te H. dan wel Ra. Te H.
10 december 1979-11 september 1980	Ra. te H.
16 december 1980-1 juli 1981	Ra. te H.

In de loop der jaren is eiser regelmatig enige maanden per jaar naar Marokko geweest, om daar zijn gezin te bezoeken. Gedaagde heeft daaromtrent de volgende perioden kunnen vaststellen:

26 november 1966 tot 6 maart 1967;
 15 december 1967 tot 20 maart 1968;
 14 juli 1978 tot 16 oktober 1978;
 24 augustus 1979 tot 10 december 1979;
 11 september 1980 tot 16 december 1980.

Gedaagde is van oordeel dat eiser naar de omstandigheden beoordeeld, niet in Nederland heeft gewoond en in elk geval niet in de perioden waarin hij op gezinsbezoek in Marokko vertoefde.

Op grond daarvan oordeelt hij dat eiser slechts in aanmerking komt voor een ouderdomspensioen gebaseerd op de hiervoor genoemde perioden waarin hij in Nederland een dienstbetrekking vervulde.

De Raad kan gedaagde daarin niet volgen omdat het arbeidsverleden van eiser hem (de Raad) tot de slotsom voert dat tussen eiser en Nederland allengs een band is ontstaan waardoor hij en zijn gezin geheel of nagenoeg geheel van eisers mogelijkheden om in Nederland een inkomen te verwerven, afhankelijk zijn geworden. Deze band gecombineerd met het feit dat belanghebbende van 9 december 1965 tot en met 1 juli 1981 nagenoeg ononderbroken in de bevolkingsregisters van tot Nederland behorende gemeenten opgenomen is geweest, waarbij de Raad aanneemt dat hij in die periode steeds woonruimte in Nederland ter beschikking heeft gehad, voert de Raad tot de conclusie dat eisers woonplaats in de loop van die periode in Nederland is komen te liggen.

De hiervoor vermelde feiten in onderling verband beschouwende komt de Raad tot de conclusie dat eiser sinds 21 maart 1966, de aanvang van zijn dienstbetrekking bij R. te H., in Nederland woont.

De Raad merkt nog het volgende op

1° Gedaagde heeft in de loop van het geding een en ander maal zijn twijfel uitgesproken over de beantwoording van de vraag of eiser op 1 juli 1981, de datum waarop het litigieuze pensioen is ingegaan, wel de 65-jarige leeftijd heeft bereikt. Gedaagde heeft echter zelf na een nauwgezet onderzoek aangenomen dat eiser inderdaad op 1 juli 1981 de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt. In de loop van het geding zijn geen feiten of omstandigheden bekend geworden die een nieuw licht op deze kwestie werpen. De Raad is dan ook tot geen andere conclusie kunnen komen dan waartoe gedaagde is gekomen toen hij de bestreden beslissing nam.

2° Gedaagde heeft voorts opgemerkt dat ook overigens zodanige tegenstrijdige gegevens in het dossier voorkomen dat eiser niet gedurende een langere periode verzekerd is geweest dan voortvloeit uit de voor beroep vatbare beschikking. De Raad is echter van oordeel dat er in redelijkheid niet aan getwijfeld kan worden dat de door eiser overgelegde uittreksels uit en mededelingen omtrent bevolkingsregisters uit een aantal Nederlandse gemeenten op eiser betrekking hebben, zulks omdat gedaagde na een nauwkeurig onderzoek het hiervoor vermelde arbeidsverleden van eiser heeft gereconstrueerd en daarop de bestreden beslissing heeft gebaseerd, terwijl de eerste rechter daaraan nog een dienstbetrekking van ruim vier maanden heeft toegevoegd die door gedaagde in hoger beroep niet meer is bestreden. Ook hieromtrent zijn in de loop van het geding geen nieuwe feiten of omstandigheden aan het licht gekomen.

De Raad komt op grond van het vorenstaande tot de conclusie dat bij de vaststelling van eisers ouderdomspensioen ermede rekening moet worden gehouden dat hij sinds 21 maart 1966 onafgebroken in Nederland woont. Het vorenstaande brengt de Raad tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende in naam der Koningin!

Bevestigt de aangevallen uitspraak met dien verstande dat gedaagde een nadere beslissing zal nemen met inachtneming van hetgeen hiervoor onder II is overwogen.

19 december 1985